

NUMĂRĂTOAREA INVERSĂ

Mulțumesc, frate Moore. Vă mulțumesc pentru invitație. Aceasta arată că oamenii sunt încă înfometateți. Rugăciunea mea este ca Domnul vă binecuvânteze întotdeauna. Acesta este un timp minunat pentru mine și vă spun sincer că m-am bucurat și m-am simțit foarte bine în părtășia pe care am avut-o împreună în jurul Cuvântului și a lucrărilor lui Dumnezeu.

Mă întreb dacă cea care stă aici este sora Lyle? Aseară am vorbit despre soțul tău și despre adunarea de pe strada Azusa, și când am privit în jur, te-am văzut pe tine. Credeam că ești mai în vârstă...

Apoi am observat poza sorei Moore. Am cartea pe care a scris-o și pot spune că este minunată. Desigur, m-a dus înapoi, în zilele timpurii când, după cum spuneai, se purta acea singură rochie lungă... Soră Moore, cred că atunci când se va termina viața aceasta, vei fi pe veșnicie cu ei, iar Viața de pe partea cealaltă, acel mare ciclu familial nu va mai fi întrerupt. În viața aceasta ai avut multe lupte și încercări, dar în Viața care vine, nu va mai fi nimic din toate acestea.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Anna Jeanne, nu am văzut bonețica bebelușului tău. Câți dintre voi v-ați bucurat de aceasta? A fost foarte drăguț. Eu și soția am avut un timp minunat. Billy ne-a adus toate pozele. Și Jackie? Ea nu este aici, dar i-am văzut copilașul. Dacă continuă să crească tot așa, într-o zi va merge la vânătoare de urși cu mâinile goale. Este un micuț puternic, nu-i așa? Este cu adevărat un bărbat micuț. Suntem atât de bucuroși să-i vedem pe acești tineri alături de cei mai în vârstă care țin încă pasul.

În dimineața aceasta n-am avut timp să-i văd pe toți cei pe care-i știu din Tabernacol sau din împrejurimi, dar cred că mă veți înțelege. Celor din Tabernacol,

vreau să vă spun că încă nu știm când va fi posibil să aranjăm lucrurile ca să poată fi aduse cele Șapte Peceți care urmează celor șapte Epoci ale Bisericii despre care am vorbit deja...

...Când am fost data trecută la Shreveport, am spus că dacă vă voi putea fi folositor vreodată, nopțile nu vor fi prea întunecate și ploile nu vor fi prea puternice ca să ne oprească. Țineți minte că lucrul acesta este încă valabil. Chemați-mă oricând, pentru că voi face tot ce voi putea.

Uneori, învățătura Evangheliei este dură (înțelegeți?), dar fac aceasta nu pentru că n-aș avea dragoste, ci tocmai pentru că vă iubesc. Voi știți că nu este bine să spunem glume, dar... pentru a schimba puțin atmosfera... Este ca în cazul copilășului care urma să ia bătaie. Tatăl l-a privit și i-a zis: „Fiule, aceasta mă va dura mai tare pe mine, decât pe tine.”

„Tati”, i-a răspuns copilul, „atunci sunt sigur că nu o vei face.” Dar bătăile Evangheliei sunt diferite. Într-adevăr nu sunt plăcute, dar avem nevoie de ele. Nădejdea mea este că Dumnezeu vă va binecuvânta din belșug. Să vă rugați pentru mine în timpul cât voi fi peste ocean.

Când eram afară, fratele Jack mi-a spus că oamenii mi-au adus un dar de dragoste. Eu nu îl doream și intenționam să-l refuz, dar fratele Jack s-a ocupat de problema aceasta serile trecute și m-a pus în fața faptului împlinit. Astfel, aceste daruri vor fi îndreptate spre slujba misionară din cadrul Tabernacolului. Va merge la Tabernacol și va ajuta la trimiterea celor necesare peste ocean, în locurile unde oamenii nu pot avea adunări și nu pot plăti pentru Evanghelie. Deci, aceste daruri sunt folosite pentru campanii, în slujba Împărăției lui Dumnezeu. Eu nici măcar nu intru în contact cu cecurile. Ele sunt ștampilate, puse în bancă și păstrate ca fonduri pentru campanii, pentru ca Evanghelia pe care ați auzit-o, să fie dusă și la oameni care nu au posibilitatea să închirieze un stadion sau un loc în care să poată asculta.

Acești bani sunt folosiți și în lucrarea pentru cei bolnavi, pentru că sunt oameni

sărmani și copilași care nu au nimic și nu există nici o posibilitate să ajungem la ei. De obicei, când sunt chemat undeva, cei care fac invitația cumpără biletul și suportă cheltuielile, iar eu mă duc acolo și mă rog pentru copilul sau persoana bolnavă, apoi mă întorc acasă. Iată unde merg banii voștri. La aceasta sunt folosiți și eu știu că trebuie să dau socoteală pentru ei acolo sus. Înțelegeți? Voi mi i-ați încredințat, iar eu trebuie să fiu administratorul lor și nu vreau să fiu găsit vinovat de nimic. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Să ne plecăm capetele pentru un moment de rugăciune.

Tată ceresc, o, Doamne, cu zece minute în urmă, când stăteam la acea masă, am primit o vedenie în legătură cu o mamă scumpă de aici, și acum știu că s-a terminat. Îți mulțumesc pentru că Tu ești Același Dumnezeu. Sunt recunoscător pentru că avem pe Cineva la care am putea veni și toate lucrurile pot fi așezate în mod corect.

Îți mulțumim pentru tot ce ai făcut pentru noi: Îți mulțumim pentru oamenii de aici din Shreveport, din Texas și din toate statele, care sunt prezenți la această adunare.

Doamne Isuse, iartă-ne pentru cărările noastre, poate că uneori greșim chiar și în a aduce mesajul exact cum trebuie adus. Tată, dacă am greșit undeva, lasă ca Duhul Sfânt să ia cuvintele, să le călăuzească și să le fixeze cât se poate de corect în inimi, pentru ca ei să înțeleagă că este timpul de pregătire înainte de plecarea Bisericii.

Doamne, ajută-ne să pe pregătim pentru ceasul acela și să trăim ca și cum s-ar întâmpla astăzi. Și dacă El nu va veni astăzi, vom continua să-L așteptăm mâine.

Păstrează inimile noastre curate de păcat și de egoism; păstrează-ne inimile și sufletele nepângărite, prin sângele lui Isus Hristos, ca să putem umbla cu El și să

trăim cu El pentru totdeauna.

Doamne, binecuvântează-i pe frații Jack Moore, Lyle, Brown, pe toți ceilalți frați scumpi, și pe toți cei aflați aici. Credincioșii de aici, au stat an după an împreună în locurile cerești în Hristos și au vorbit despre Scripturi trăind timpuri minunate de părtășie. Binecuvântează-o pe sora Moore, pe Anna Janne, pe sora Lyle și pe toate celelalte surori scumpe. Binecuvântează corul acesta minunat și pe fiecare dintre noi, Doamne. Noi Te iubim și Te rugăm să ierți greșelile noastre și să ne îmbraci cu marea Ta putere ca să putem fi martori în locurile de pe pământ pe unde vom merge, acolo unde ne vei chema Tu. Ascultă-ne, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aceasta este ultima seară a campaniei, și eu v-am ținut în fiecare seară până târziu. Voi încerca să nu vă țin prea mult, pentru că mâine veți merge la serviciu, iar eu va trebui să conduc în jur de șapte sute cincizeci de mile, pentru că trebuie să ajung la Jeffersonville, pentru o întâlnire care va avea loc mâine seară, dacă va fi cu voia Domnului.

Sunt obosit, epuizat chiar, dar merg din loc în loc pentru că simt o mare compasiune pentru oameni și tot ce doresc este să-i pot hrăni cu această Mană cerească.

În seara aceasta aș vrea să deschideți Scriptura la un verset din cartea Evreilor. Noi credem că această scrisoare le-a fost scrisă evreilor, de către Pavel, pentru a face o separare clară între Lege și har.

Billy a spus aseară că va împărți numere de rugăciune. În spate este o soră care îl ține în brațe pe micuțul predicator Price, care are în jur de trei sau patru luni, iar soțul ei ne-a spus că ar dori să ne rugăm pentru el. Sora a spus: „El are număr de rugăciune,” iar eu am răspuns: „În ordine. Atunci voi încheia la timp, ca să pot chema acele numere de rugăciune și să mă rog pentru cei bolnavi.”

Țineți minte! În rugăciunea pentru bolnavi, vă ancorați pe faptul că pentru voi s-a făcut rugăciunea credinței. Să nu vă îndoiiți, ci să credeți că este așa, și se va împlini. Eu cred că noi avem legitimarea desăvârșită și absolută că Isus Hristos este cu noi. Credeți aceasta? Isus Hristos este cu noi. Și dacă este aici, este prezent ca să ne răspundă și să ne predice fiecare binecuvântare pe care ne-a promis-o în Cuvânt. Așadar, când ne rugăm și ne punem mâinile peste bolnavi, ne așteptăm ca voi să credeți. Dumnezeu așteaptă ca voi să credeți și să nu vă mișcați niciodată de la aceasta. Nu vă lăsați clătinați de nimic!

Cu câteva minute în urmă, i-am spus unei tinere: „În mintea ta să fie un singur lucru: „În seara aceasta, s-a făcut pentru mine rugăciunea credinței. Pleacă, Satan, pentru că între mine și tine a fost pus Sângele Domnului!”

Voi vă puteți îndoii de aceste lucruri și să spuneți: „Of! Simt un simptom!” Să nu primiți aceasta, ci continuați să loviți în șarpe și să ziceți: „Te mustru!” El va continua să muște, dar voi să-l ignorați categoric și să vă îndepărtați de el, pentru că este biruit. Înțelegeți? Să nu continuați să ziceți: „Doamne, muștră-l! Muștră-l!” Să nu faceți aceasta! În felul acesta slăbiți puterea a ceea ce credeți cu adevărat. Înțelegeți: Ori credeți, ori nu veniți sus. Dacă veniți sus, să-L credeți și să lăsați totul în urmă. Aceasta este tot. Stați acolo neclintiți și spuneți: „S-a terminat! Aceasta este tot.”

Data viitoare când voi veni aici, poate voi ține o campanie de vindecare, nu o adunare, și atunci vom vorbi mai mult despre vindecarea divină.

Acum, voi citi din **Evrei 11.3**, de unde voi lua și titlul mesajului:

„Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.”

Este un text ciudat, nu-i așa? De aici aș vrea să vă vorbesc despre o problemă

modernă. Vreau să iau ceva ce este modern și să-l compar cu cele vechi, pentru că toate lucrurile din Biblie, sunt o umbră a lucrurilor care vor veni.

Titlul mesajului meu din seara aceasta este „**Numărătoarea inversă**”. Toate lucrurile de pe tărâmul natural sunt umbre ale lucrurilor de pe tărâmul duhovnicesc. Noi înțelegem aceasta. Vedeți? Naturalul preumbrește duhovnicescul. Eu cred în evoluție, dar nu în felul în care ne-o prezintă oamenii de știință. Ei spun că ceva a dat naștere la altceva și că aceasta a evoluat spre altceva, dar nu este adevărat. Nu, domnilor!

Marele Duh Sfânt a început să „clocească” peste pământ, și astfel a luat naștere o formă de viață, apoi alta și alta. Astfel, au continuat să iasă la suprafață, să se manifeste, până când a venit la suprafață chipul Celui care „clocea”, chip după care a fost făcut și omul. Când Dumnezeu S-a arătat în trup de carne, a fost un Om. Niciodată nu a fost făcut ceva mai mareț, pentru că nu se putea. De ce? Pentru că Creatorul Însuși era un Om. Înțelegeți?

Uitați-vă la un pom, cât este de frumos și cât de maiestuos crește. Ce simbolizează el? Pe Pomul vieții. Înțelegeți? În cer există ceva a cărui umbră este acel pom. Vedeți? Înseamnă că lucrurile de aici sunt doar o umbră a celor reale. Ceea ce este aici este doar negativul, realitatea fiind dincolo.

Medicii lucrează la trupul fizic și încearcă să-l facă să trăiască. De ce? Pentru că este viața. El reprezintă ceva, ne arată că există un trup care nu se îmbolnăvește și nu moare. Trupul acesta muritor dovedește că există un trup care nu poate muri; pomul care moare aici, dovedește că există un Pom care nu poate muri, pentru că ceea ce vedem aici este o umbră a lucrurilor viitoare. Ce lecții mari ne dau pomii!

Când mama era foarte bolnavă și era pe moarte... m-a sunat Dolores și m-a chemat acolo. Ea promise de curând Duhul Sfânt. Ea este cea mai mică dintre noi și mi-a zis:

„Bill, nu pot suporta aceasta. Mama, singura noastră mamă. Cum poate Dumnezeu...”

„O clipă...,” am întrerupt-o eu. „Așteaptă puțin! Biblia spune: *„Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El.”* Uită-te la patriarhul acela bătrân care stătea pe pat, zâmbea și îl chema pe Domnul Isus. Nimic nu putea să-l atingă. Mi-o amintesc pe mama când m-a cuprins cu brațele și m-a îmbrățișat, în timp ce o botezam în râu, în Numele lui Isus Hristos. Atunci l-am văzut pe Duhul Sfânt venind peste ea. Apoi am adăugat: „Cu siguranță, ea va merge și îl va întâlni pe tata.”

„Nu pot suporta aceasta,” a continuat Dolores.

„Dolores, la fereastra ta crește un stejar, așa-i?”

„Da”, a răspuns ea.

„Nu a fost frumos toată vara cu frunzele acelea verzi?”

„Ba da.”

„Cum sunt acum?”

„Păi, maronii, galbene și verzi...”

„Dar când a fost cel mai frumos? Când erau frunzele verzi sau acum?”

„Acum”, a răspuns ea.

„Și cu toate acestea, acum mor. Aceasta este clipa în care viața este mai frumoasă.” Așa este.

Când mama era aproape să treacă, am întrebat-o:

„Mamă, cum te simți acum?”

„Minunat”, a răspuns ea.

Apoi, când a ajuns într-un moment când nu mai putea să vorbească, i-am zis:

„Mamă sunt fiul tău predicator, mă mai recunoști?”

Ea nu mai putea vorbi, dar i-am zis:

„Dacă Isus înseamnă pentru tine la fel de mult ca în ziua când L-ai primit sub forma Duhului Sfânt, te rog să clipești foarte repede.”

Ea a clipit, iar din ochi au început să-i curgă lacrimi. Apoi, prin cameră a trecut ceva ca o adiere și mama s-a dus cu ea. Oh, da! Vedeți?

Un copac este plin de frunze verzi, apoi, pe când viața se pregătește să le părăsească, frunzele se colorează în diverse culori. Ce se întâmplă? Viața din frunze coboară înapoi în rădăcina pomului, și revine din nou în ramuri, la primăvară, pentru a aduce la suprafață alte frunze.

Așa suntem prinși și noi de Pomul vieții când ne naștem din nou. Iar când viața ne părăsește, ea merge înapoi la Dumnezeu care a dat-o, pentru a reveni din nou în Mileniu, ca o frunză care nu poate cădea din pom. Amin. Iată, veșnicia! Acea este Viața fără sfârșit, Viața veșnică, nemuritoare. Înțelegeți? Frunzele cad, dar revin. Ce este aceasta? Firescul, naturalul ilustrează duhovnicescul.

Priviți trupul nostru. Ce operă de artă este el! Nimic nu este ca el. Nici o realizare nu se poate compara cu el și nu-l poate întrece, cu simțurile pe care le are și cu toate celelalte lucruri. Ce lucru măreț! Are gură, mâini, picioare, brațe, nas, toate fiind exact cum avem nevoie de ele. Este un lucru măreț! Ce este aceasta? Trupul natural este un tip, o umbră a trupului duhovnicesc:

„...dacă se desface casa pământească a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică.”

Vedeți? Trupul acesta este doar o umbră a celui care va veni. Ne gândim la Mireasă și la Mire. De curând am avut ocazia să privesc doi tineri care erau pe punctul să se căsătorească, așa că m-am gândit la Mireasă și la Mire. Ce simbolizează mirele și mireasa? Ei sunt o umbră a Mirelui ceresc și a Miresei Lui. Așa este. Tot ce vedem a fost făcut din lucruri care nu se văd.

Trupul natural este întotdeauna o umbră a trupului duhovnicesc. Acum, noi trăim aici și în trupul acesta avem șase simțuri. De fapt sunt cinci, dar credința este al șaselea simț. Noi trăim aici și credem în ceea ce numim „cele trei dimensiuni”. Poate nu le numesc corect. Cred că cele trei dimensiuni sunt (Copiii care sunt la liceu mă pot ajuta): lumina, aerul și gândul. Este corect? Trei dimensiuni: Lumină, aer și gând. Noi știm că mai este o dimensiune, a patra, pentru că știința a găsit-o și a cercetat-o: este vorba de undele radio. Nu există nici un simț al corpului nostru care să detecteze undele radio și Tv, dar chiar acum, prin noi trec vocile și imaginile oamenilor. Vedeți? Ca să le putem capta avem nevoie de un fel de cristal sau de un magnet. Doar cu ajutorul lor am putut afla că există o a patra dimensiune. Așadar, avem patru dimensiuni. De asemenea, cred că a cincea dimensiune este locul în care merge păcătosul când moare. El nu poate merge în

prezența lui Dumnezeu pentru că este păcătos, iar timpul lui pe pământ s-a încheiat.

Pentru a vă ilustra aceasta mai bine, este ca și cum ați încerca să dormiți, dar sunteți într-un coșmar, vedeți lucruri hidoase și țipați. Aceasta este starea în care se află cei care au fost răi în viață și au murit. Păcătosul nu poate merge în prezența lui Dumnezeu pentru că este păcătos, dar nu poate să se mai întoarcă nici pe pământ pentru că timpul lui aici s-a terminat, așa că este prins în dimensiunea a cincea. El are un suflet, dar nu poate merge în prezența lui Dumnezeu pentru că nu este acoperit de Sânge. El este un păcătos, dar nu se mai poate trezi pentru că timpul lui pe acest pământ s-a încheiat. Așadar, el este acolo, în dimensiunea a cincea, într-un coșmar chinuitor. Gândiți-vă la aceasta înainte de a ajunge acolo: un coșmar, țipete, groază... Mulți dintre noi am avut coșmaruri. Ni s-a spus că se produc din cauză că cele două, conștientul și subconștientul, trec unul pe lângă celălalt, iar noi suntem prinși între ele. Tot așa, când moare un păcătos, sufletul lui este prins între pământ și iad, într-un coșmar, și stă acolo.

A șasea dimensiune este în Hristos. Acolo merg sfinții, sfinții morți sau mai bine zis sfinții care se odihnesc, care și-au terminat lucrarea pe pământ și au intrat în mod minunat în odihnă cu Hristos, sub altar. Această dimensiune poate fi comparată cu un vis minunat din care nu vreți să vă mai treziți. Dar nu este un vis, este ceva real, se petrece cu adevărat. Le-am comparat cu un vis numai ca să vă ajut să înțelegeți ce vreau să spun. Și desigur, în a șaptea dimensiune este Dumnezeu și numai El.

Acum, observați lucrurile moderne pe care le avem. Noi ne uităm la epoca științifică în care trăim și care este epoca apăsării butonului. Cu toate acestea, oamenii au mai puțin timp să se roage decât au avut vreodată. Înainte, oamenii obișnuiau să stea toată noaptea ca să asculte o predică, dar acum nu o mai putem face. Pur și simplu nu avem timp s-o facem. Dar aceasta este numai în capul nostru: credem că nu avem timp, dar de fapt avem. Lucrurile moderne sunt un simbol spre cele duhovnicești. Să nu uitați aceasta. Fiecare întâmplare o urmează pe cealaltă, doar că este mai îmbunătățită decât prima.

Să luăm, de exemplu, mijloacele de transport. La început am avut calul și o trăsură, dar acum avem automobilul. Aceasta este tot puterea calului, numai că în mașină este mai multă putere. A fost o îmbunătățire a puterii calului. Cu siguranță. Când am avut automobilul, am avut un avantaj față de cal și de trăsură, iar după automobil, frații Wright au venit și au făcut avionul: este tot puterea calului, dar mult mai îmbunătățită. Una o însoțește pe cealaltă. Tot timpul, un eveniment îl însoțește pe celălalt.

Vă rog să fiți atenți ca să puteți înțelege. Deschideți-vă urechile, inima, totul, și ascultați îndeaproape. Când se întâmplă ceva pe pământ, pentru noi este o avertizare că urmează să se întâmple ceva în ceruri. Ceea ce face omul pe pământ, prin propria sa realizare, arată că Dumnezeu este pe punctul să facă ceva în mijlocul Bisericii Sale, prin propria Sa realizare. Noi am evoluat de la cal și trăsură, la automobil și apoi la avion, iar Dumnezeu, pe plan duhovnicesc, a înfăptuit neprihănirea prin Luther, sfințirea prin Wesley și a ajuns la botezul Duhului Sfânt. Vedeți? Este un tip, o umbră, o realizare a ceea ce a făcut Dumnezeu.

Țineți minte! Prin mesajul primit de Luther de la Duhul Sfânt, Dumnezeu a putut să înfăptuiască în biserică neprihănirea, care era înafara crezurilor romane. Astfel, biserica a început să primească Viața și a început să miște. Dumnezeu a putut să facă aceasta, prin propria Sa realizare: El a luat un om care a stat atât de mult timp ferm, încât Domnul a putut proiecta împlinirea și Și-a adus Mesajul la oameni. În ordine.

Următoarea realizare reușită de Dumnezeu a fost că a luat un bărbat care se numea John Wesley, care a stat destul de ferm pe Cuvânt, încât s-a îndepărtat de crezurile luterane și a pășit în față cu sfințirea. Atunci, biserica a evoluat de la cal și trăsură la automobil; a avut mai multă Viață și a început să alerge.

Apoi, iată că pe o stradă numită Azusa, ei au părăsit pământul și au ajuns în aer, prin botezul Duhului Sfânt. Dumnezeu a luat biserica și a dus-o de la un crez pământesc, la un zbor unic în aer. Exact după ce omul a inventat avionul,

Dumnezeu a pășit imediat, prin Duhul Sfânt, în spatele acestui lucru. Înțelegeți? Așa este.

- neprihănirea: calul și trăsura;

- sfințirea (Ce a fost ea?): automobilul care a început să se miște. Și ce a urmat?

- botezul Duhului Sfânt: noi am părăsit pământul, ne-am ridicat în picioare și am ajuns în aer, zburând în locurile cerești, cu daruri cerești, vorbind în limbi și posedând vindecarea divină.

Cei care erau în automobil sau călăreau calul și mergeau cu trăsura, credeau că acela era cel mai puternic lucru pe care l-au văzut vreodată, că ei aveau ceva corect, dar cei care au urcat în avion s-au dezlipit cu picioarele de pe pământ și au zburat.

Dumnezeu a putut să aducă bisericii Realizarea Sa, când a luat un grup de oameni care au stat neclintiți și au așteptat destul de mult timp încât și-a putut turna Duhul peste ei. Aceași putere care pulsa în cal, a pus în mișcare automobilul și a ridicat de pe pământ avionul. Același Duh Sfânt care i-a adus bisericii neprihănirea și i-a dat mai multă putere când a adus sfințirea, s-a revărsat apoi peste ei, purtându-i în locurile cerești. Este încă aceeași putere, același Duh Sfânt. Așa este.

Lucrurile s-au schimbat, pentru că știința merge mai departe. Noi vorbim despre știință, dar haideți să privim și să vedem ce fac marii noștri oameni de știință. Apoi, priviți ce face Dumnezeu în Biserica Sa.

Acum, suntem într-o epocă în care nu mai avem cai și trăsuri și am trecut și de epoca automobilului și de cea a avionului și am pășit în epoca astronautilor. O, ce lucru măreț! Calul și trăsura erau pământești, dar acum suntem în epoca

cosmonauților.

Aceasta s-a întâmplat și cu biserica. Acesta este marele avânt pe care eu nu pot să-l aduc înaintea oamenilor, din cauză că unii s-au așezat jos pe pământ, sau într-un avion. Unii dintre ei s-au oprit la cal și la trăsură, dar Dumnezeu a pășit în epoca astronautilor. O, în ce epocă trăim! Nu-i de miare că oamenii nu o pot înțelege. Dar vedeți, când Dumnezeu îl lasă pe om să facă ceva, este pentru a arăta că El face ceva cu biserica.

Oamenii încearcă să aducă tot timpul înapoi ceea ce este vechi, dar să păstrezi calul și căruța este ca și cum ai păstra o relicvă. Este istorie, a trecut demult. În zilele acelea, a fost în ordine, dar acum este ceva depășit, a trecut demult. Glorie! Strângerea mâinii predicatorului era în ordine cu mult timp în urmă, dar acum este ceva ce aparține de domeniul trecutului. Denominațiunea și-a trăit timpul, noi am mers mai departe și am ajuns în epoca astronautilor. Amin.

Acum încep să mă simt religios! Epoca astronautilor i-a întors pe oameni pe dos, deoarece nu știu ce să creadă despre aceste lucruri. Vedeți? Ei nu știu cum să ia aceste lucruri, deși această epocă are același Duh, aceeași putere care a fost în zilele calului.

Dacă pe plan firesc avem o epocă a astronautilor, înseamnă că și pe plan duhovnicesc suntem tot în epoca astronautilor. Ce înseamnă aceasta? Că așa cum s-a întâmplat pe plan firesc, de la avion s-a făcut un salt mai sus, omul a zburat mai sus. Nu există nici un avion care să-l ajungă pe astronaut. De unde este el, nici măcar nu se vede avionul. Vedeți? Acesta este felul în care procedează Dumnezeu acum. În locul băiatului învățat care iese afară și vorbește despre ceea ce a spus doctorul Cutare sau Cutare cu ani în urmă, noi avem vulturi, profeți, care se ridică sus, în locurile cerești, foarte sus față de gândirea omenească firească, pământescă, a găinilor. Dumnezeu a dovedit clar că suntem în epoca astronautilor. Priviți-o!

Oamenii vorbesc despre ce s-a întâmplat în zilele calului și a căruței, în zilele automobilului, în zilele lui Luther și ale lui Wesley, dar unde suntem acum? Ei vorbesc despre a fi modern și spun că ceea ce au ei este modern, dar potrivit Împărăției lui Dumnezeu, modernul este epoca astronautilor. Glorie! Cu siguranță! Aceasta este epoca astronautilor, a vulturilor. Este timpul când se ridică în scenă profetia lui Dumnezeu.

Cât de mulțumitori Îi suntem pentru aceasta! Ce este aceasta? Cuvântul Său este manifestat Cuvânt cu Cuvânt înaintea noastră. Amin...

... Cuvântul lui Dumnezeu, care cândva era greu de înțeles, este clarificat acum și este descoperit prin astronaut. Biserica trebuie să se afle în locurile cerești, nu aici jos sau plutind printre nori și huruind ca un avion; ea trebuie să fie propulsată mai sus, acolo unde avionul nici nu se gândește că ar putea ajunge vreodată. Acesta este epoca în care trăim noi astăzi: în epoca astronautilor duhovnicești.

Astronautul poate vedea lucruri pe care calul cu căruța lui, automobilul sau avionul nu le-au putut vedea; el le vede pentru că este cu câteva sute de mile în fața lor. Este atât de departe deoarece are de cincizeci de ori viteza lor. Amin. Acum înțelegeți de ce oamenii cred că suntem nebuni? Ei nu pot înțelege. De ce? Deoarece călăresc în continuare un cal bătrân. Ce viteză are calul? Calul este în ordine, dar ce viteză are față de astronaut? Aceeași viteză pe care o are neprihănirea și aderarea la o biserică sau strângerea mâinii cuiva, față de descoperirea și de prezența lui Dumnezeu. Aceasta este epoca astronautilor, iar biserica trebuie să fie ridicată sus, sus de tot, deasupra tuturor lucrurilor . Așa este.

Astronautul duhovnicesc este un vultur. El merge dincolo de toate crezurile denominaționale, de toate barierele și gândirea denominațională; dincolo de toate gândurile lor înnourate. El este deasupra fiecărui nor, deasupra a tot ceea ce există și la care ne putem uita. El este sus, printre stele, iar „credinciosul astronaut” este tot sus, în locurile cerești. El este dincolo de toate aceste lucruri firești, pământești; este sus de tot, în spațiul dinafară. Omul firesc nu știe prea multe despre spațiul dinafară, dar astronautul este acolo; acolo trăiește.

Acesta este motivul pentru care biserica de astăzi nu înțelege. De aceea spun: „De ce ne spui aceste lucruri despre denominațiuni? De ce vorbești așa despre ele? Ce este cu aceasta și cu cealaltă? Ei nu pot înțelege ce este cu deosebirea gândurilor inimii, nu înțeleg cum se face... Ce poate fi aceasta?” Sigur că nu puteți înțelege pentru că sunteți firești. Așa este. Epoca astronautilor este mult deasupra acestor lucruri; este mult deasupra străzii Azusa și a tuturor celorlalte lucruri. Astronautul este ultimul lucru pe care-l avem. Amin. Dumnezeu nu privește după cal și conducătorii de căruțe, ci îi caută pe astronauti, pe cineva care poate să decoleze și să meargă dincolo de rațiune.

Cineva spune: „O clipă, frate Branham! Nu este rațional faptul că noi...” Aceasta este dincolo de rațiune. Este în spațiul din afară, dincolo de domeniul rațiunii. Noi ne ridicăm deasupra lor. Dar când ne ridicăm deasupra lor, ei sunt dezamăgiți pentru că sunt sub noi. Noi suntem astronauti și am fost ridicați dincolo de orice imaginație, dincolo de gândirea omenească, în spațiul din afară. Voi sunteți în prezența glorioasă a lui Hristos, și Hristos este în voi.

Astronautul pământesc este controlat de un radar aflat pe pământ. Poate ați văzut aceasta la televizor. Când ei se ridică sus, la mii de mile depărtare de Pământ, noi nu-i putem vedea, dar prin intermediul acestui radar știm exact locul unde se află. Dar dacă astronautul pământesc este controlat de radar și astronautul duhovnicesc este controlat de ceva; el este controlat de rugăciune. Cea care-l controlează pe astronautul duhovnicesc și-l ține aliniat este rugăciunea. Oh, vă spun că este bine! Când primul Său Astronaut era aici, Dumnezeu a avut un mic punct de control. Voi știți că o simplă atingere a credinței L-a oprit și El a răspuns imediat la ea. Rugăciunea schimbă lucrurile. Rugăciunea schimbă ordinea lucrurilor care dețin controlul. Noi vedem ce se poate face pe partea firească, naturală, care este o umbră a lucrurilor duhovnicești, a evenimentelor duhovnicești. Poate exista un control.

Dacă lumea a avansat și a ajuns până acolo că a trimis un astronaut în spațiu, și biserica a avansat. Observați! De fiecare dată când devine mai mică, biserica ia mai puțin timp pentru a fi pregătită.

Pe partea firească, naturală, oamenii au mers atât de departe încât ceasul lor spune că mai sunt doar trei minute până la miezul nopții. Gândiți-vă la aceasta! Știința pretinde că mai sunt doar trei minute până la miezul nopții, ceea ce înseamnă că este pe cale să se întâmple ceva. Ei simt aceasta, și dacă o pot simți ei, biserica ar trebui s-o simtă cu atât mai mult. Dacă ei văd că este pe cale să se întâmple ceva, noi trebuie să vedem cu atât mai mult.

Ei spun că mai sunt trei minute până la ora zero, iar atunci se va întâmpla ceva. Și știți ce au făcut ei? S-au speriat, au intrat în capsula lor de astronaut și au început să facă numărătoarea. Planul lor este să părăsească pământul și să meargă pe Lună. Toți vor să părăsească Pământul și să meargă pe Lună. Puteți vedea aplicarea duhovnicească?

Astronautul duhovnicesc a intrat în Hristos, ascultă numărătoarea Cuvântului lui Dumnezeu și este pe punctul să decoleze spre Rai. Aceasta este diferența. O, vai! Știu că este dur, dar este adevărat! Priviți înapoi în istorie și veți vedea că totul este întocmai... Și Dumnezeu S-a îngrijit ca ceea ce s-a întâmplat firește pe pământ, să se întâmple și pe partea duhovnicească, ridicându-Și Biserica în sus. Iată că acesta este adevărul și ne stă în față. Noi știm și înțelegem aceasta.

Dumnezeu are o lucrare nouă; nu este o lucrare veche ci este o lucrare nouă și Își duce Biserica sus. Ea este tot mai mult o minoritate. Așa a fost în zilele lui Noe, și la fel a fost în zilele lui Lot. Ei fac întotdeauna aceasta, până când Biserica este din ce în ce mai mică. Dar cu toate acestea, micuțul bob al lui Dumnezeu continuă să meargă mai departe și cu fiecare zi care trece devine tot mai puternic și mai puternic. Astăzi, Biserica adevărată a lui Dumnezeu este la mile depărtare pe drumul în sus, față de ceea ce a fost. Noi vedem aceasta; o știm. Este adevărul. Nu mă refer la organizație. Nu, nu! Ea s-a întors înapoi la cal și la căruță. Înțelegeți? Dar noi urcăm tot mai sus și nu vrem să ne mai întoarcem la lucrurile acelea vechi. Nu! Eu spun cu toată convingerea că nu! În ordine.

Astronautul duhovnicesc este în Hristos și ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, numărătoarea inversă, ca să vadă încotro se îndreaptă. El se pregătește de

plecare, dar nu spre Lună, ci va trece foarte repede pe lângă ea. El este pe calea spre Rai, și va porni în răpire, spre ceruri, spre gloria lui Dumnezeu. El este în Hristos, învelit în slava Sa și părăsește pământul acesta, îndreptându-se spre ceruri.

Dacă vă amintiți, pe partea naturală, oamenii au rămas fără grai când John Glenn a intrat în capsula navei, cu câteva luni în urmă. Întreaga națiune a rămas fără grai, când s-a început numărătoarea inversă. Ei au început să numere: Zece, nouă, opt, șapte, șase, cinci, patru, trei, doi, unu, zero! Apoi, s-a dat drumul la energia aceea atomică, și capsula a decolat și a început să se ridice, lăsând lumea în stare de șoc. Cu siguranță!

Ați observat ceva? Numărătoarea lor s-a făcut invers: Zece, nouă, opt, șapte, șase, cinci, patru, trei, doi, unu, zero! Acesta este felul în care numără lumea, omul. El merge invers față de Dumnezeu. Înțelegeți? Și încă ceva: „zece” nu este un număr duhovnicesc, biblic. Oricine știe că numărul lui Dumnezeu este șapte și nu zece. Acesta este numărul Său desăvârșit. Deci, numărul desăvârșit al lui Dumnezeu este șapte, iar numărătoarea Sa începe de la numărul „unu”. Așa este. Omul începe de la zece și merge înapoi, dar Dumnezeu începe de la unu și merge înainte. Ați vrea să știți când Și-a început Dumnezeu numărătoarea Sa? În anul 54 d.Hr. când a început numărătoarea celor șapte Epoci ale Bisericii. Când le-a terminat, totul a fost în ordine. Așa este.

Iată felul în care a început să numere Dumnezeu; El a făcut-o de la unu la șapte: Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia, Laodicea, zero! Amin. Așa este. Vedeți? Zero vine după Laodicea. Noi am trecut de epoca Laodicea. Ea a avut oameni căldicei și tot ceea ce reprezenta, cade. Dar noi suntem în Hristos, iar El a numărat epocile Bisericii Sale. Există numai șapte epoci. Așa spune Biblia. Noi tocmai am trecut prin ele, la Tabernacol, și am arătat pentru fiecare dintre ele: cine a fost steaua, mesagerul, trimisul, Lumina pentru acea zi. L-am văzut pe Martin Luther, pentru epoca luterană, apoi pe John Wesley pentru Filadelfia, apoi am privit epoca Laodicea. Pentru fiecare epocă am arătat cum a venit căderea și ce a însemnat aceasta; am urmărit ce a spus Biblia cu privire la fiecare epocă în parte și cum s-a împlinit întocmai. Noi am găsit acele lucruri petrecute în istorie,

Întocmai cum au fost spuse.

Acum, trecem de epoca Bisericii Laodicea, noi știm aceasta. Așa spune Biblia și acesta este adevărul. Atunci unde am ajuns cu număratoarea? La șapte, iar următoarea cifră este zero. Înțelegeți? Cum vine aceasta? Prima epocă a Bisericii a fost Efes, Smirna a fost a doua, Pergam a fost a treia, Tiatira a patra, Sardes a cincea, Filadelfia a șasea, iar Laodicea este a șaptea. Noi am trecut prin epoca pentecostală; am trecut prin epoca luterană și prin epoca lui Wesley. Priviți! De îndată ce și-a început biserica drumul, Dumnezeu a început să arate pe pământ semne, prin care arăta că El își duce biserica de la neprihănire, la sfințire, apoi la darurile Duhului Sfânt, iar acum la astronaut. Amin. Aceasta căutăm noi: astronauti, pe cineva care se poate ridica de la lucrurile firești de aici, de la apartenența la o biserică sau ceva de felul acesta, la cele duhovnicești.

Dumnezeu caută un bărbat care poate urca sus în înălțimi, ca un vultur, care să meargă în locurile cerești, unde totul este posibil, sus, deasupra cloncănitului pământesc de aici, care nu știu nici măcar cum să fie botezați. Oh, noi zburăm și ne îndepărtăm tot mai mult de agitația de aici! Amin.

Prieteni, toată națiunea a stat și a privit cu admirație, prin intermediul televiziunii, cum s-a făcut număratoarea inversă când primul astronaut, John Lynn Glenn, a plecat în primul său zbor spre Lună; tot pământul i-a privit muți de uimire, când au văzut cum se ridică nava și zboară; dar într-una din aceste dimineți, tot Universul va încremeni, când marele Vultur își va desface marile sale aripi și Biserica lui Dumnezeu, propulsată de puterea Duhului Sfânt și de foc, își va lua zborul de pe acest pământ, cu un cutremur, și va merge în locurile cerești! Tot Universul va ști aceasta, iar îngerii Îl vor primi cu onoruri. Amin. Noi trăim în epoca astronautilor și vom merge acolo unde este Raiul, dar oamenii nu pot înțelege aceasta.

Voi vorbiți de venirea unui cutremur, a unei zdruncinături, dar așteptați până când Biserica va începe să se ridice, când marele vultur numit Biserica lui Dumnezeu, răscumpărată prin sângele lui Isus Hristos, își va desface aripile și puterea Duhului Sfânt va începe s-o ridice de pe pământ. Oh, acela va fi un timp minunat! Țineți

minte că niciodată un automobil nu va putea urma un avion, dar nici avionul nu va putea merge unde merge astronautul. Haideți să fim deci, astronauti și să-L urmăm pe Dumnezeu. Voi înțelegeți ce vreau să spun.

Nouă ne place să vorbim despre strada Azusa; ne place să vorbim despre cele petrecute în urmă cu cincizeci de ani, iar eu v-am spus toată săptămâna cât de mult a pierdut biserica de atunci încoace. Noi suntem atât de departe de Duhul Sfânt, și ne-am adâncit în lucruri la care cei de atunci nici nu se gândeau. Ei au părăsit automobilul, și-au ridicat picioarele în aer și au primit câteva daruri duhovnicești: vorbirea în limbi, prorocii, strigăte și cântări duhovnicești. Ei pluteau în aer ca niște fluturași. Înțelegeți? Acela a fost cu siguranță un timp măreț.

Dar, fraților, noi trăim într-un timp în care suntem ridicați cu mult mai sus de aceste daruri. Biserica duhovnicească este cu mult dincolo de aceste lucruri. Acum este epoca vulturului, a astronautului și zburăm sus de tot, deasupra tuturor și de acolo privim la găinile cetățene ale lumii. Înțelegeți? Noi suntem cu mult deasupra acestor lucruri, suntem sus de tot, acolo unde este Cerul, acolo unde Hristos preia controlul total trăind Viața Sa prin noi și acționând prin noi așa cum a făcut când a fost aici pe pământ. Fraților, suntem în epoca astronautilor și numărătoarea inversă este în desfășurare. Cred că ultimul mădular al bisericii se poate naște chiar în seara aceasta; ultimul poate intra oricând înăuntru.

Știu că timpul meu zboară, dar fiți puțin atenți! Nu voi merge mai departe, dar fiți atenți la aceasta.

Voi vedeți că creșterea bisericii a urmat progresului timpului, și acum am trecut de la avion la astronaut. Înseamnă că trebuie să fie o schimbare. Noi am văzut cele trei schimbări care au avut loc în cadrul progresului mijloacelor de transport, a puterii. Întotdeauna a fost nevoie de o putere adăugată, o putere adăugată, o putere adăugată pentru a merge mai departe și mai departe și mai departe. De ce nu s-a ridicat avionul până unde merge astronautul? Nu avea suficientă putere ca s-o facă. Numai nava astronautului are puterea s-o facă. El este propulsat acolo sus de puterea atomică și de electronică, deci are o putere cu mult mai mare decât

benzina sau orice am avut mai demult. Înțelegeți? Noi suntem într-o altă epocă, și vedem că în timp ce știința merge mai departe în ceea ce privește realizările ei, biserica vrea să se așeze și să călărească în continuare bătrânul cal, în josul străzii. Da, domnilor. Așa este.

„Mama mea a aderat acolo cu ani în urmă, și ar trebui să aderi și tu!” Vedeți? Să nu vă gândiți la așa ceva! Ridicați-vă și mergeți mai departe pentru că totul este posibil.

Știința are un pom pe care se poate urca, dar poate înainta numai până la un anumit punct, iar acela indică până unde poate ajunge. Acesta este sfârșitul cercetărilor științifice, fiindcă ei seucid singuri. Dar pe Pomul credinței nu există nici un sfârșit. Continuați să mergeți mai departe, pentru că acesta este Pomul pe care trebuie să fim în seara aceasta: pe Pomul Vieții, al credinței. Nu îndreptați către Lună, ci spre ceruri, spre Dumnezeu, pentru glorioasa răpire care ne va duce în prezența Domnului Isus, a Vieții și puterii Sale care provine din cer. El nu vine jos ca să ne determine să aderăm la o biserică, nici ca să ne facă să strigăm sau să sărim, ci vine ca să lase întreaga Sa Viață să trăiască prin noi. Trăiți în locurile cerești! Ridicați-vă până când veți vedea lucrurile care vor veni, care au fost, care sunt și care vor veni; ridicați-vă deasupra tuturor lucrurilor pe care le-a avut biserica din ziua în care a fost Hristos aici pe pământ. Noi ne bucurăm de toate acestea astăzi. Cu siguranță.

Prieteni, noi suntem într-o epocă măreață, într-un timp măreț: în epoca astronautilor.

Doamne, dă-ne astronauti, dă-ne bărbați și femei care să fie credincioși și curajoși. Ce au trebuit să facă John Glenn și colegii lui când au pășit în acea navă cosmică? Ei erau pionieri. Dumnezeu dorește pionieri ai Cuvântului Său, astronauti care nu vor fi mulțumiți cu lucrurile pe care le avem, ci vor merge mai departe și mai departe, spre celelalte realizări ale lui Dumnezeu.

De ce avem nevoie acum? De credința astronautilor, ca să putem zbura de pe acest pământ pentru a-L întâlni pe Domnul Isus. Așa este. Cred că nu vreți să fiți lăsați aici ca fecioarele adormite. Atunci, cred că ați face bine să pășiți în starea astronautilor și să vă ridicați deasupra lucrurilor pe care stați. Pentru oameni este foarte greu să înțeleagă aceasta, pentru că n-au văzut niciodată așa ceva; este ceva nou, dar în același timp este dovedit că este Cuvântul lui Dumnezeu.

Una din realizările Sale finale, care este și cea din urmă, a fost să Se manifeste El însuși și să spună: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” Nu-i de mirare că atunci când femeia cu scurgerea de sânge L-a găsit pe primul Astronaut pe pământ, pe Hristos, care era Dumnezeu arătat în trup, și s-a atins de haina Lui, a fost vindecată pe loc. Când Petru a ajuns în prezența Sa, El i-a spus: „*Tu ești Simon și ești fiul lui Iona.*” Teologii aceia, indivizii care umblau cu calul și cu căruța, nu au putut înțelege ce însemna aceasta. Vedeți? Ei n-au putut înțelege și nu înțeleg nici astăzi. Așa este.

Apoi, vedem că atunci când a vorbit cu femeia aceea de la fântână, El i-a spus păcatele ei și ce făcuse, iar ea a alergat în cetate și le-a spus oamenilor de acolo: „*Veniți să vedeți un Om care mi-a spus tot ce am făcut...*” Ce lucru șocant a fost acesta! Ei au știut imediat că era ceva diferit de ceea ce aveau. Nu-i de mirare că marele învățat Nicodim a venit la El și l-a zis: „*Învățătorule, știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” (Ioan 3.2). Și marele Astronaut a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*”

Noi suntem gata de decolare! Numărătoarea inversă este în desfășurare. Sunteți înăuntru? Cum numărăm noi? Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodicea, penticostalii. Ce urmează? Noi am trecut prin toate acestea și sunt numai șapte, nu opt.

Oh, cum aș putea să tac când văd toate aceste lucruri? Cum aș putea să stau liniștit, frate Lyle? Ce pot face altceva decât ceea ce fac? Nu mai există nici o altă epocă! Câți dintre cei care studiază Biblia și sunt aici, știu că acesta este adevărul?

Ridicați mâinile. Nu mai există nici o altă epocă. Atunci ce urmează? Zero, Răpirea. Atunci de ce aș mai dori o clădire de un milion de dolari? De ce mi-ar mai păsa dacă este un cort sau o casă? Pentru mine este construit un palat acolo sus. Este făcut din rubine și diamante, din aur și argint, cuferele Sale sunt pline și are bogății nespuse, pentru că sunt un fiu al Împăratului.

Eu nu vreau comori pe acest pământ, pentru că am în ceruri. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru aceasta. Într-o zi am pășit în „Nava cosmică”, în Trupul lui Isus Hristos, am fost botezat acolo de către Duhul Sfânt, am vegheat, am așteptat, am ascultat numărătoarea. Am văzut cum au trecut epocile una după cealaltă, și iată că a fost numărată și ultima. Următorul pas? Știința spune că mai sunt doar trei minute până când Pământul va fi aruncat din timp. Este mai puțin de atât. Următoarea respirație a lui IaHVeH este: „Ieșiți afară, poporul Meu! Veniți sus!” Amin. Noi privim și vedem că înainte de sosirea aceluia timp, avem puterea glorioasă a întoarcerii lui Dumnezeu la biserica Sa; vedem prezența lui Isus Hristos, Omniprezența Sa, care ne arată că El este cu noi și face exact lucrările pe care le-a făgăduit pentru acest timp. El este aici, dovedind că este Același.

Evrei 13.8 spune: „*Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci.*” El a fost acolo când a venit Luther cu mesajul neprihăririi; Hristos a fost acolo când a venit John Wesley cu mesajul sfințirii; a fost pe strada Azusa. De ce? Ce a fost aceea? Epoca avionului, penticostalii, iar acum este aici, în astronautul care pleacă dincolo, în afara spațiului. Un avion nu ar putea ieși niciodată în spațiu, dar astronautul poate. Glorie lui Dumnezeu! Eu ascult numărătoarea. Oh, vai! Ce așteptăm noi? Ora Zero, ceasul în care va avea loc răpirea. Noi am trecut de epoca penticostală. Ei s-au organizat. Au ieșit afară cu multă gălăgie și agitație, dar s-au întors în Babilon, ca toți ceilalți. Și ce mai au astăzi? Nimic, pentru că au fost vărsați din gura Sa. Când i-a vărsat din gura Sa? Când au devenit căldicei, pentru că Domnul respinge starea aceea. El scoate afară o rămășiță, iar când se încheie numărătoarea, astronautii pleacă în ceruri.

Vino să plecăm, frate. Vino să plecăm, soră. Fiți siguri. Nu vă asumați riscuri! Să nu depindeți de o experiență luterană, metodistă sau penticostală. Haideți să ne întoarcem chiar acum în locurile cerești, la neprihănirea lui Dumnezeu, la puterea

Sa; atât de sus încât să putem vedea că Hristos poate veni la noi și să Se manifeste la fel cum a făcut când a fost pe pământ. Credeți aceasta? Eu cred că El este Același ieri, azi și în veci.

Mai sunt cinci sau șase minute până la ora nouă. Acesta este un timp bun pentru a ne opri. Șapte epoci și șapte minute. Dacă vă veți smeri inimile încă șapte minute, Isus Hristos va dovedi că în seara aceasta este aici, în această clădire. Amin. Pentru conducătorii de căruțe cu cai este greu să vadă aceasta, dar El este aici oricum, a dovedit-o. Noi suntem la sfârșitul timpului și El este aici, pentru că a făgăduit că *„Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi și în voi.”* Acesta este Dumnezeu în poporul Său, Dumnezeu în plinătate.

Cum acționează Dumnezeu când vine în trupul uman? Uitați-vă cum a fost El când a venit în trup uman. Cum era? S-a lăudat cumva că este Cineva? Nu, domnilor. Dimpotrivă, a spus: *„Eu nu fac nimic până nu-Mi arată mai întâi Tatăl.”* Priviți cum S-a legitimat că El era Mesia: El era Profet și le putea spune oamenilor totul despre ei. Le cunoștea gândurile, le cunoștea inimile, totul. El știe totul despre voi; știe ce ați făcut și de ce aveți nevoie. El poate să vă vorbească prin conștiința voastră și să vă arate ce este bine, iar diavolul poate sta pe umărul celălalt și să vă șoptească: *„Privește în partea cealaltă!”* Deci, depinde în care parte doriți să priviți. Aceasta este tot.

Se spune că la alegere, Dumnezeu a votat pentru voi, iar diavolul a votat împotriva voastră. Acum depinde de voi: cu cine veți vota, cu acela veți merge. Așa este. Voi trebuie să-L luați pe Hristos; trebuie să luați Cuvântul Său. Trebuie să-L credeți pe El. Dacă Biblia spune că El este Același ieri, azi și în veci, atunci trebuie să fie Același. Așa este. Credeți aceasta? Ridicați mâinile.

Câți dintre voi doresc să fie un astronaut al lui Dumnezeu și pot spune: *„Pot sta departe de organizație și să cred în Hristos!”*?

Dacă v-aș spune că în mine este duhul lui John Dillinger, v-ați aștepta să mă vedeți cu arme, pentru că viața aceea ar aduce la suprafață roadele ei. Ceea ce este înăuntru se va arăta și înafară. De aceea este biserica atât de goală. Înțelegeți? Oamenii spun că sunt creștini, dar felul cum trăiesc și acționează dovedește că sunt goi, fără Hristos. Când Hristos este înăuntru, El vorbește și aduce la suprafață faptele Sale.

Predicatorii stau la amvon, dar le este teamă să spună ce este bine și ce este rău, fiindcă se gândesc că adunarea îi va da afară. Dar Hristos? El vă va da afară dacă nu spuneți aceste lucruri! Așadar, de partea cui sunteți? Al cui prieten sunteți? Al cui prieten doriți să fiți? Voi aveți de făcut o alegere; fiecare dintre voi trebuie s-o facă. Dumnezeu să ne ajute să facem alegerea corectă. În ce mă privește, alegerea mea este Hristos.

Să ne plecăm capetele.

Tată ceresc, în seara aceasta sunt puse pe amvon niște batiste, ceea ce înseamnă că sunt oameni bolnavi. În Biblie scrie că mulți au luat șorțuri și haine de pe trupul lui Pavel și le-au pus peste cei bolnavi, iar bolnavii s-au însănătoșit. Eu știu că noi nu suntem Pavel, dar Tu ești încă Același Isus. Tu ești Același Dumnezeu care lucrează prin intermediul omului, așa cum ai făcut atunci. Îngăduie ca Duhul Tău să confirme Cuvântul Tău, să-L aducă la suprafață și să-i vindece pe oamenii peste care vor fi puse aceste batiste. Te rugăm aceasta în Numele lui Isus.

Tată, poate în seara aceasta sunt printre noi oameni care doresc să facă o schimbare, care doresc să iasă din crezul lor și să pășească în Hristos, singurul și adevăratul Astronaut care ne poate lua. El este Singurul.

„Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborât din cer, adică Fiul omului, care este în cer.” (Ioan 3.13).

El poate să trăiască prin noi, să lucreze și să-Și legitimizeze Cuvântul prin noi, numai atunci când suntem în El prin botezul duhovnicesc și pe deplin predați în Cuvântul Său... El nu Se poate schimba pentru că este Dumnezeu. Prima Sa hotărâre este desăvârșită și nu o poate schimba. Noi suntem mărginiți și putem face greșeli, dar El este infinit și desăvârșit. Prima Lui hotărâre este desăvârșită și trebuie să rămână întotdeauna aceeași, iar noi o cunoaștem, Tată, pentru că El a spus: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” El nu poate schimba această hotărâre. Și tot El a spus: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede...*” Dacă Viața lui Hristos este în noi, dacă gândul lui Hristos este în noi, atunci suntem preocupați să facem lucrările lui Hristos. El a spus că aceste semne pe care le-a făcut El, îl vor urma pe fiecare credincios care crede în El.

Doamne, îngăduie să se știe că în seara aceasta ești în mijlocul nostru. Noi suntem ființe umane muritoare și vedem lucrurile pro și contra; vedem că în timp ce se ridică știința, se ridică și biserica; vedem ce face puterea Evangheliei și știm că în Cuvânt nu mai este profețită nici o altă epocă a bisericii. Tu ai spus că nimic nu poate fi adăugat sau scos. Noi vedem că știința are acele nave mari care îi pot duce pe oameni în afara pământului.

Tată, noi am văzut totul preumbrit de-a lungul epocilor și știm că suntem la sfârșit. Îngăduie ca Hristos, Salvatorul nostru, să Se miște în seara aceasta prin mijlocul poporului Său pentru a dovedi că este aici, deoarece a spus că „*acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor.*” (Matei 18.20), și că „*dacă cer un lucru și cred, le va fi dat.*”

Tată, îngăduie ca biserica aceasta să fie întoarsă pe deplin la Tine și ajută-mă și pe mine să mă pot supune în seara aceasta pe deplin Ție, încât să poți dovedi că ești prezent. Fie ca mădularele Trupului Tău de aici, să Ți se poată supune, ca să vedem cu toții slava marelui nostru Hristos lucrând printre noi și dându-ne asigurarea că am fost scoși afară din epoca crezurilor și suntem în epoca astronautilor, a harului lui Dumnezeu.

Ascultă-ne, Tată, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus Hristos și pentru gloria Sa.

Amin.

Câți dintre voi doresc să fie un astronaut al lui Dumnezeu? Doamne, Te rugăm să ne dai aceasta. Biblia spune că El este Marele nostru Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre. Credeți aceasta în timp ce ne pregătim să chemăm rândul de rugăciune? El este Același ieri, azi și în veci. Dacă El este în noi, în voi și în mine, atunci va trăi prin noi, va lucra prin noi, va predica prin noi, va acționa prin noi, va face lucrări prin noi, pentru că nu mai suntem noi, ci Tatăl, care locuiește în noi, va vorbi și va face totul. Va fi așa cum a spus El: *„Nu Eu sunt Cel care fac aceste lucrări, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine.”* (Ioan 5.19). Credeți aceasta cu toții?

Câți oameni bolnavi sunt aici? Ridicați mâinile și spuneți: „Sunt bolnav și am nevoie de vindecare.” Faceți aceasta, oriunde ați fi în clădire.

Aproape peste tot sunt mâini ridicate. Țineți minte că eu nu sunt responsabil de necredința sau de criticile voastre. Astfel, dacă nu credeți, este momentul să plecați deoarece, nu uitați, aceste duhuri se transmit de la unul la altul. De câte ori le-ați văzut mergând de la unul la altul? Eu am văzut oameni care au căzut jos cu epilepsie, au luat cancer, au paralizat sau chiar au murit pe locurile lor. Voi știți aceasta. Câți dintre voi știu că acesta este adevărul? Așadar, dacă sunteți doar un critic, este timpul să plecați. Nu stați aici, pentru că veți fi în pericol. Cei care cred să rămână la locurile lor. Fiți smeriți! Nu văd mulți oameni cunoscuți. Îi cunosc pe cei veniți din biserica mea, pe sora Lyle, pe fratele Moore. Câți din cei prezenți știu că eu nu-i cunosc și nu le știu problemele? Ridicați mâinile. Se pare că toți.

Cum ar fi dacă ar sta Hristos aici și voi l-ați cere vindecarea? V-ar putea vindeca? Nu, ci vă va spune că a făcut-o deja, pentru că ați fost vindecați prin rănilor Lui. Dar prin semnul Său mesianic, v-ar putea arăta că este așa cum a spus Moise și Dumnezeu: „Când va fi printre voi un profet, Eu, Domnul, Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi voi vorbi într-un vis. Dacă ceea ce spune el este Adevărul, să-l ascultați, dar dacă nu este adevărul, să nu-l ascultați. Eu îi voi vorbi în vedenii. Dacă ceea ce spune se împlinește, atunci este adevărul, dar dacă nu se împlinește,

să nu credeți.”

Hristos este prezent, iar lumea științifică a dovedit aceasta prin fotografii. Aș vrea ca cei care aveți probleme, să fiți cât se poate de smeriți; plecați-vă capetele, rugați-vă câteva momente împreună cu mine și credeți din toată inima că Hristos este aici.

Credeți și nu vă îndoiiți. Stați în rugăciune și spuneți: „Doamne Isuse, ai milă de mine, fiindcă încerc să cred.” Dumnezeu să ne ajute în timp ce stăm în părtășie cu Hristos.

Doamne, ai milă de noi în timp ce se apropie noaptea, pentru că ne gândim la fel ca apostolii, despre care scrie: *„Pe când vorbeau ei astfel, Însuși Isus a stat în mijlocul lor...”* Fiți respectuoși în inimile voastre, priviți și credeți. Credeți că Hristos trăiește? Mărturisiți-vă toate greșelile și credeți că Hristos trăiește.

Dacă El este Marele Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre și dacă este Același ieri, azi și în veci, cum ar acționa dacă L-am atinge? Când a fost atins de femeia cu scurgerea de sânge, El n-a avut cum să-i simtă atingerea fizică, pentru că mai avea încă o haină pe dedesubt, iar Petru l-a zis: *„Toată lumea Te atinge.”* Dar El a răspuns: *„Este adevărat, dar aceasta a fost o atingere diferită.”* Vedeți? Din El a ieșit o putere, și când a privit în jur, a văzut-o pe micuța femeie, așa că i-a spus ce problemă avusese și că credința ei a salvat-o. Acesta este felul în care a acționat Marele Preot ieri, iar dacă El este Același Mare Preot, va acționa și astăzi la fel. Având în vedere că El nu are un trup fizic aici pe pământ, ci doar pe Mireasa Sa, El lucrează prin aceasta, prin om. Dumnezeu a fost în Ilie, în David, în Hristos; întotdeauna a fost El. Înțelegeți? El are Trupul Său pe pământ, dar indiferent cât de mult trebuie să mă ungă pe mine, trebuie să vă ungă și pe voi. Biblia spune că nici chiar Isus nu a putut face prea multe lucruri din pricina necredinței lor. Noi știm cu toții aceasta. Vedeți? Ei au spus: *„A făcut aceasta în Capernaum. Să-L vedem făcând-o și aici.”* Dar El a plecat și i-a lăsat acolo cu necredința lor.

Să credeți. El nu poate apărea în trup fizic. Dacă ar face-o, aceasta ar însemna că astronauții Săi sunt deja plecați. Înțelegeți? Când El va veni vizibil pe pământ, Biserica este plecată. Înțelegeți? Noi știm aceasta. Voi puteți vedea o vedenie cu El, dar Viața Sa este aici. Dacă ar apărea printre noi un bărbat cu urmele cuielor pe mâinile și picioarele sale, și cu urme de spini pe fruntea sa, orice fățarnic ar putea să facă aceasta.

Înțelegeți? Voi să judecați după ce fel de viață este acolo. Evreii l-au spus: „*Tu, care ești un Om, Te faci Dumnezeu.*” Dar El le-a zis: „*Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeți. Dar dacă fac lucrările Tatălui Meu, credeți lucrările acestea, pentru că ele mărturisesc despre Mine.*” Același lucru este valabil și în seara aceasta.

Să credeți. Câți din cei din rândul de aici, știu că nu-i cunosc și nu știu nimic despre ei? Ridicați doar mâinile și spuneți: „Doamne, mă rog pentru că sunt bolnav...” Eu nu pot să fac nimic, dar El poate. Eu pot vedea o vedenie... dar nu o pot explica. Este ca și cum ai dormi și ai visa. Ele vin independent de voința noastră. Dacă v-aș spune: „Visează un vis pentru mine,” voi n-ați putea face aceasta. Este nevoie de Cineva care să vă dea visul. Eu nu pot vedea o vedenie dacă nu mi-o arată Dumnezeu, iar dacă voi aveți credință și credeți că ceea ce v-am spus este adevărul, veți vedea împlinirea ei.

Să credeți! Lumina este din nou aici, ca atunci când a fost fotografiat. Este același Înger al Domnului, a cărui fotografie este expusă la Washington.

Aici este o doamnă. Puteți vedea Lumina care este deasupra acestei doamne micuțe, de aici? Vă provoc să nu încercați să vă ascundeți păcatul! Puteți vedea Lumina de aici? Rugați-L pe Domnul să v-o arate. Lumina ca un smarald este aici în formă de vârtej. Câți dintre voi au văzut fotografia? Să vă văd mâinile. Cu siguranță. Este chiar aici. Noi suntem acum într-o altă dimensiune. Eu nu o cunosc pe femeie, nu am văzut-o în viața mea. Uită-te la mine, soră. Suntem doi străini, nu ne cunoaștem, dar Dumnezeu te cunoaște. Dacă Domnul Isus îmi va descoperi ce dorești sau ceva ce ai făcut, ceva ce nu ar fi trebuit să faci sau ceva ce nu este în

ordine cu tine... dacă știe ceva ce ai făcut, cu siguranță știe și ce se va întâmpla. Prin aceasta, vei ști dacă este adevărat sau nu. Dacă îmi va spune aceasta, vei crede că sunt slujitorul Lui? Veți crede și voi, ceilalți? Doamna suferă de o problemă la inimă. Așa este. Are o problemă și la fiere, o neregularitate. Așa i-a spus medicul. Eu nu am văzut-o în viața mea. Așa este. Ai pe inimă pe cineva pentru care te rogi; este un băiat care nu este aici. Este într-un loc aproape de un munte: Denever. El are o problemă nervoasă. Așa este. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cum te numești? Ești doamna Radcliffe. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Înțelegeți la ce m-am referit când am vorbit despre astronaut?

Aici este un bărbat care și-a dat ochelarii jos ca să-și ștergă lacrimile. El este un străin pentru mine, dar Lumina S-a oprit chiar deasupra lui. El suferă de artrită. Eu nu te cunosc, este adevărat? Tu nu ești de aici, ci vii din Arkansas. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună numele tău, așa cum i-a spus și lui Petru? Ești domnul Vaughn. Așa este. Du-te și crede.

Aici este o doamnă care stă și mă privește. Puteți vedea Lumina de peste femeia de acolo? Eu nu o cunosc, dar ea L-a atins pe El. Doamna are o umflătură la sân. Așa este. Femeia nu este de aici, ci vine tot din Arkansas. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Doamna Sytack. Te rogi pentru cineva iubit care are cancer. Doar să crezi, Dorothy Driscoli.

Doamnă Dickerson, dacă crezi din toată inima, Domnul o va lua de la tine. Eu nu o cunosc, nu am văzut-o în viața mea. Este adevărat, nu-i așa? Înțelegeți ce vreau să spun? Crezi?

Strada Azusa nu a văzut aceste lucruri. Acestea nu s-au mai întâmplat de când a fost Hristos pe pământ. Acum, El este din nou pe pământ sub forma Duhului Sfânt, în plinătatea Sa, și încearcă să vă îndepărteze de aceste lucruri lumești și să vă ridice în prezența Sa. „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.*” Credeți aceasta? Câți dintre voi au numere de rugăciune pentru care să ne rugăm? Câți dintre voi au încredere în acești frați predicatori?

Câți predicatori sunt aici? Ridicați mâinile. Aș vrea să veniți aici și să stați cu mine dacă credeți în vindecarea divină. Aș vrea ca cei care au numere de rugăciune să se alinieze aici. Ne vom ruga pentru bolnavi în timp ce ungerea se mișcă. Nu vreau să plece. Înțelegeți? Vreau să-mi pun chiar acum mâinile peste voi.

Cei care aveți numere de rugăciune, aliniați-vă aici. Să vină și câțiva predicatori.

Dumnezeu nu este responsabil, dacă veți muri în păcatul vostru de necredință, în prezența Dumnezeului celui Atotputernic... Cum puteți face așa ceva? Veniți aici, fraților predicatori. Sunt bucuros pentru oricare predicator care dorește să vină să stea aici cu mine. Voi sunteți un fiu de Dumnezeu. Veniți aici și ajutați-mă să mă rog pentru acești oameni bolnavi. Veniți, fraților. Stați aici în timp ce ei formează un rând. Billy, vrei să-i ajuți acolo? Cei cu numere de rugăciune, stați în rând, în timp ce restul bisericii stă cu capetele plecate.

Frați predicatori, vă rog să faceți două rânduri ca să ne putem ruga. Dumnezeul cerului să fie cu voi acolo.

Amintiți-vă că Duhul lui Hristos va face lucrările lui Hristos. El a dovedit aceasta pe tot parcursul săptămânii și nu a greșit niciodată. Misionarii aceștia și eu știm aceasta.

Aceștia sunt toți? În ordine. Don, dacă vrei, aș vrea să vii aici și să cânti cântarea: „Medicul bun se-apropie.” Vă rog să nu vă mai mișcați în jur dacă nu veniți în rândul de rugăciune. „Medicul bun.” Plecați-vă cu toții capetele în rugăciune.

Tată ceresc, dorim ungerea Duhului Tău în timp ce ne punem mâinile peste acești oameni bolnavi. Îngăduie ca ei să treacă pe aici știind că Isus Hristos este în mijlocul nostru și că noi împlinim numai porunca Lui. Doamne, îngăduie ca în seara aceasta, să fie vindecată fiecare persoană care trece pe aici. Fie ca puterea lui Dumnezeu să fie peste ei... Ultimele cuvinte pe care le-ai spus când ai fost pe

pământ, au fost:

„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi,

vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

Aceasta este ceea ce ai făgăduit Tu, Doamne. Noi stăm aici, într-o epocă critică, într-un timp critic. Întotdeauna a fost această împotrivire împotriva adevăratei Tale Evanghelii. Îngăduie ca cei care sunt nevinovați și pregătiți pentru vindecare, să fie vindecați în Numele lui Isus.

Fraților, stați în rugăciune, în timp ce restul bisericii se roagă, iar oamenii aceștia trec pe aici. Puneți-vă mâinile și rugați-vă pentru fiecare în timp ce trec pe aici. Iar voi, mergeți mai departe și mulțumiți-I lui Dumnezeu pentru vindecare, în Numele Domnului Isus.

Aceștia sunt toți cei pentru care trebuia să ne rugăm? Mai este cineva? A fost un rând scurt... Aseară i-am chemat pe toți? În ordine. Sunt câțiva oameni și în scaune cu rotile și am vrea să ne rugăm și pentru ei. Rugați-vă în continuare în timp ce noi vom merge să ne rugăm pentru oamenii din scaune...

În Numele Domnului nostru Isus Hristos, îngăduie ca Duhul Tău să vină peste acești oameni, Doamne, ca să fie vindecați. Amin.

Să ne ridicăm în picioare și să-L lăudăm pe Domnul. Să ridicăm mâinile și să spunem: „Tată ceresc, prin aceasta Îți aducem mulțumire și Te lăudăm pentru că ești tăria noastră. Ajută-ne, Doamne. Te rugăm să faci aceste lucruri pentru că Tu ești Dumnezeu și Îți ții Cuvântul. Te iubim, Te onorăm și Te lăudăm cu toată inima.

Doamne, ia acest serviciu în mâinile Tale și dă-le credință tuturor, în Numele lui Isus. Amin.

Veniți aici! Aduceți-vă credința și spuneți: „Cred chiar acum. Cred că s-a terminat. Eu pot primi aceasta, fiindcă știu că am fost vindecat în Numele lui Hristos.”

Ridicați mâinile și aduceți-l mulțumiri și laude: „Îți mulțumesc, Doamne Isuse pentru bunătatea Ta.”

În ordine, frate Don. Domnul să te binecuvânteze. Amin.

- Amin -